

ת"ד 9448/02/16 - מדינת ישראל נגד חוסאם חריז

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

04 ספטמבר 2018

ת"ד 9448-02-16 מדינת ישראל נ' חריז

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חוסאם חריז

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין ומהלך הדין.

הנאשם הורשע בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה לפי סעיף 64א(א) לפקודת התעבורה.

עובדות כתב האישום המתוקן לקולא שהוגש לבית המשפט מתארות כי הולך רגל חצה את רח' עוזי נרקיס בירושלים ובעת חציית הכביש פגעה בו משאית הנהוגה בידי הנאשם. הולך הרגל נפגע בפגיעות קשות כמתואר בכתב האישום וכפי שהעיד בבית המשפט. המאשימה לא ייחסה לנאשם כל אשמה בשל הפגיעה ואולם הנאשם לא עצר במקום התאונה על מנת לעמוד על תוצאותיה ולא הגיש עזרה. הנאשם הואשם והורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן.

לבית המשפט הוגשו 2 תסקירי שרות מבחן וזאת בשל טענת הנאשם בקשר לתסקיר הראשון כי לא הובן כל צרכו בשל קשיי התבטאות בעברית. לפיכך בית המשפט הורה על הגשת תסקיר נוסף, כאשר בפעם הזו נעזר שרות המבחן במתורגמן.

טיעוני הצדדים לעונש.

הצדדים טענו לעונש, בפני בית המשפט העיד נפגע העבירה, והוצגו מסמכים רפואיים רבים. נפגע העבירה תאר את הפגיעה הקשה שנפגע בשל התאונה, תאר את התנהלות הנאשם וביקש כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ולא בעבודות שרות.

המאשימה בטיעוניה לעונש תארה את חומרת העבירה הנדונה, את הערך המוגן שנפגע ועתרה להטלת 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות. לצד זאת עתרה המאשימה להטלת עונשים נוספים : פסילת רשיון נהיגה לתקופה

משמעותית, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה. הסנגור בטיעוניו לעונש תאר את נסיבות התאונה ואת התנהלותו של הנאשם שהיא, לדבריו, אשר גרמה לתאונה ותוצאותיה. הוסיף הסנגור וטען כי עזיבת מקום התאונה איננה בהכרח פגם מוסרי אלא התנהגות לא רציונלית אשר מתרחשת אף אצל נהגים נורמטיביים אשר נוטים לעיתים לברוח בשעת משבר. הסנגור תאר את עברו הנקי של הנאשם, וכאשר לחובתו הרשעה תעבורתית אחת בעבירה של נוסע שלא נחגר בחגורת בטיחות. בסיכומם של דברים ביקש הסנגור כי בית המשפט יאמץ את המלצות שרות המבחן ויטיל של"צ חלף עבודות שרות. הסנגור לא טען באשר ליתר רכיבי הענישה.

דין והכרעה.

אין חולק כי מדובר בעבירה חמורה שיש בה פגיעה בערך הסולידריות החברתית ופגיעה פוטנציאלית בנפגע העבירה עקב אי מתן עזרה רפואית. העונש ההולם עבירה זו הינו מאסר בפועל, לעיתים לריצוי מאחורי סורג ובריה ולעיתים בעבודות שרות, הכל בהתאם לנסיבות הכרוכות בעבירה ולנסיבות שאינן כרוכות בעבירה. במקרה אשר בפנינו לקחה המאשימה בחשבון מס' נימוקים לקולא ולפיכך עתרה למאסר של 6 חודשים בעבודות שרות. אני סבור, כטיעוני התביעה, כי בשל הנסיבות המתוארות בטיעוניה אין לגזור מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ואולם אני סבור כי ניתן לאזן בין מכלול העונשים שיוטלו ולהעמיד את המאסר בעבודות שרות על תקופה הקצרה מהמבוקש ע"י המאשימה וזאת בשל מספר נימוקים:

א. הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו, אם כי לא מיידית. הדבר עולה אף מתסקיר שרות המבחן וזאת על אף שמאשימה טענה לחוסר בהירות בעניין זה.

ב. כתב האישום תוקן לקולא. תיקון זה מעמיד את אשמתו של הנאשם במסגרת עבירות הרשלנות. לתיקון זה לקולא חשיבות רבה בכל הנוגע לטענה בדבר הפגיעה בערך הסולידריות.

ג. מדובר בעבירה שנעברה בשנת 2012 וכתב האישום הוגש לבית המשפט בשנת 2016. השיהוי הרב בהגשת כתב האישום לבית המשפט לא הוסבר ונומק. לשיהוי זה שתי השלכות ביחס לענישה שתוטל. השיהוי הרב הינו עינוי דין לנאשם ובנוסף לכך התועלת המוגשמת כתוצאה מענישה כיום, בחלוף 6 שנים ממועד העבירה, מצטמצמת.

ד. שרות המבחן התייחס בתסקירו לאפשרות של הטלת עבודות שרות וסבר כי ענישה זו תהווה פגיעה ממשית בפרנסתו של הנאשם. בהקשר זה יש לציין כי הנאשם עבד בתחילה כנהג לפרנסתו וכעת בשל בעיות רפואיות עובד לפרנסתו במתקן לרחיצת מכוניות. בנסיבות אלו המליץ שרות המבחן על הטלת של"צ בהיקף של 260 שעות תחת הטלת עבודות שרות. אינני מקבל את המלצת שרות המבחן במלואה. אי הטלת מאסר בפועל בעבירה כה חמורה איננו הולם את האינטרס הציבורי ויכול וישמש מסר שלילי לנאשם ולציבור, יחד עם זאת הטיעון העקרוני של שרות המבחן בעינוי עומד, ועל כן יש בו כדי להפחית מתקופת עבודות השרות ולאזן זאת בהטלת של"צ יחד עם יתר רכיבי הענישה.

ה. אין לנאשם כל עבר פלילי. אף עברו התעבורתי עומד לזכותו ולחובתו הרשעה תעבורתית אחת בעבירה של נוסע

ברכבו שנמצא ללא חגורת בטיחות, עבירה מסוג ברירת משפט.

הטלת פיצויים לטובת נפגע העבירה.

התביעה בטיעוניה לעונש ביקשה כי יוטלו פיצויים משמעותיים על הנאשם. הסנגור לא התייחס לכך בטיעונו. לטעמי אכן יש מקום להטיל פיצויים לטובת נפגע העבירה. מטרת הפיצויים בהליך הפלילי, בשונה מההליך האזרחי, הינה בעיקר בהדגשת האלמנטים המוסריים והחינוכיים הנלווים לענישה זו. יחד עם זאת בקביעת היקף הפיצוי יש לתת את הדעת לכך שבסופו של יום תוקן כתב האישום לקולא והנאשם הואשם בעבירת רשלנות, ובנוסף לכך לא נמצאה כל אשמה כנגד הנאשם בשל הפגיעה בהולך הרגל. לנתונים אלו רלוונטיות בקביעת היקף הפיצוי שיוטל.

הטלת פסילת רשיון נהיגה.

התביעה בטיעוניה ביקשה כי תוטל פסילת רשיון נהיגה לתקופה משמעותית, הסנגור מנגד לא טען באשר לרכיב עונשי זה ומיקד את עיקר טיעונו בשאלת המאסר. אף אני, כמאשימה, סבור כי יש להורות על פסילת רשיון נהיגה לתקופה משמעותית ואולם יש לקחת בחשבון את העובדה כי לא נמצא כל פגם באופן נהיגתו של הנאשם, וזאת בשונה מאופן התנהגותו לאחר התאונה. נתון זה רלוונטי במיוחד באשר לרכיב עונשי זה - פסילת רשיון הנהיגה. נתון נוסף אותו יש לקחת בחשבון הינו תיקון כתב האישום לקולא. מעבר לאמור יש לציין לקולא את עברו התעבורתי של הנאשם אשר כפי שצוין לעיל עומד לזכותו וזאת במשך כ 9 שנות נהיגה. כמו כן יש להתחשב לקולא בהודאתו ולקיחת האחריות וכן יש לתת את הדעת לשיהוי הרב בהגשת האישום כפי שבית המשפט התייחס לכך בהרחבה לעיל.

לנוכח כל האמור ובאיזון השיקולים לחומרא ולקולא אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים. המאסר ירוצה בעבודות שרות.

ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם ינהג בזמן פסילה או יעבור את העבירה בה הורשע או יעבור על הוראות תקנה 144 לתקנות התעבורה על כל חלופותיה.

ג. פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים.

ד. פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ה. תשלום פיצויים לנפגע העבירה בסך של 4500 ₪.

ו. תשלום קנס בסך של 500 ₪ . אם הקנס לא ישולם במועד שיקבע הנאשם יאסר למשך 30 ימים.

ז. של"צ בהיקף של 150 שעות בהתאם לתוכנית שרות המבחן. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע השל"צ יקבע דיון והעונש ישקל בשנית ובכלל זאת אפשרות להטלת מאסר.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ח, 04 ספטמבר 2018, במעמד הנוכחים